

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 34Ek/350/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122228585
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122228585.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: BD GROUP s.r.o., so sídlom Rázusova 7, 997 01 Brezno, IČO: 47 127 198, zast. JUDr. Karína Uhrinová, advokátka, Nám. Š. Moyses 4, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 050 01 Revúca, o vymoženie nepeňažného nároku, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom, so sídlom exekútorskeho úradu Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 34Ek/350/2022 zo dňa 19.07.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Dňa 19.07.2023 vydal vyšší súdny úradník uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2 a ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), konštatoval, že návrh povinného nie je dôvodný. Uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z toho dôvodu, že rozhodnutia, ktoré predstavujú exekučné tituly v tomto konaní, sú protizákonné. Tvrdil, že bol v zmysle znaleckého posudku č. 06/2021 (B. D. E.) pozbavený viny, nakoľko trpí vážnym duševným ochorením. Ochorením trpel aj v čase súdnych rozhodnutí. Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/65/2020 v zákonnej lehote podal dovolanie na Najvyšší súd SR, na Okresný súd Revúca bola podaná žaloba na obnovu konania o právoplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 10.06.2016, sp. zn. 4C/183/2016. Znalecký posudok č. 6/2021, dovolanie a žalobu na obnovu konania sp. zn. 4C/183/2016 doložil dodatočne.

2/ Povinný žiadal exekúciu zastaviť v zmysle § 61k ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, no vyšší súdny úradník posúdil (vzhľadom k tomu, že v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka neobsahovalo ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku písm. e/), že povinný sa domáha zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Za zákonný dôvod zastavenia exekúcie však nepovažoval podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/65/2020 zo dňa 29.09.2021, nakoľko samotné podanie dovolania nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Exekúcia je vedená na podklade právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, a teda sú spôsobilými exekučnými titulmi. Skutočnosť, že zo strany povinného došlo k podaniu dovolania na Najvyšší súd SR, žiadnym spôsobom neovplyvňuje exekučný titul a nespôsobuje jeho zánik, prípadne zastavenie exekúcie. Pri posudzovaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyšší súdny úradník nezaoberal dôvodmi, ktoré uviedol povinný v podanom dovolaní, nakoľko tieto nie sú pre súd počas posudzovania návrhu na zastavenie exekúcie relevantné. Ani podanie žaloby na obnovu konania, sp. zn. 4C/183/2016, nepovažoval vyšší súdny úradník za dôvod zastavenia exekúcie v zmysle zákonných ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko exekučným titulom v tomto konaní nie je rozhodnutie vydané v konaní 4C/183/2016.

V súvislosti s tvrdením povinného o nezákonne vydaných exekučných tituloch, pretože bol pozbavený viny znaleckým posudkom č. 6/2021 B. D. E., dospel vyšší súdny úradník k záveru, že tento znalecký posudok sa vzťahuje len na konanie vedené na Okresnom súde Revúca voči B. C., stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. V uvedenom znaleckom posudku znalec dospel k záveru, že posudzovaná osoba – B. C. (ktorý je povinným v tomto exekučnom konaní) trpí paranoidnou schizofréniou a závislosťou od nikotínu. Povinný však uvedeným znaleckým posudkom nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, či zbavený povinnosti splniť povinnosť uloženú exekučnými titulmi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal vyšší súdny úradník za to, že rozhodnutia, ktoré v tomto exekučnom konaní predstavujú exekučné tituly podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku a boli vydané zákonným spôsobom. So žiadosťou o odklad exekúcie vyšší súdny úradník odkázal povinného na súdneho exekútora, ktorý má právomoc rozhodovať o odklade exekúcie. Nakoľko pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mohla byť exekúcia v zmysle zákonných ustanovení § 61k ods. 1 písm. a/ až d/ Exekučného poriadku zastavená, návrh povinného v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej poukázal na právo na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. I. ÚS 4/94, III. ÚS 7/08, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv, ako aj na predpoklady exekúcie a prieskum exekučného súdu, najmä splnenie podmienok vykonateľnosti rozhodnutia. Pri posudzovaní súladu exekučného titulu so zákonom je nevyhnuté skúmať nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to, či je na jeho základe možné exekúciu vykonať. Súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s újnym právom a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Zároveň dal do pozornosti, že bol podaný návrh na obnovu konania, sp. zn. 4C/183/2016 a žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu sp. zn. 7C/36/2022.

4/ Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že je bez relevantného odôvodnenia, s citáciou článkov Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv. Na záver iba uviedol, že súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v neprospech povinného v nesúlade s újnym právom a právnym poriadkom SR. Povinný bol poučený o možnosti podať proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 34Ek/350/2022 zo dňa 19.07.2022 sťažnosť, v ktorej mal uviesť, v akom rozsahu uznesenie napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha. Povinný žiadnu z uvedených podmienok pre podanie sťažnosti nesplnil, sťažnosť neodôvodnil, nekonkretizoval, v čom postup súdu pri zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie považuje za nesprávny, neuviedol, ani čoho sa sťažnosťou domáha. Preto navrhol, aby súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

5/ Dňa 29.01.2024 doručil bez ďalšieho povinný súdu odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. RA-7C/36/2022 z 28.06.2023.

6/ Dňa 30.01.2024 doručil oprávnený uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/138/2022 zo dňa 15.11.2023, ktorým dovolanie povinného voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/65/2020 zo dňa 29.09.2021 odmietol.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postupu alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Taktiež podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Súd súhlasí s tvrdením oprávneného, že sťažnosť neobsahuje podstatné náležitosti, no i napriek tomu sa k nej bližšie vyjadrí.

12/ V sťažnosti povinný neuviedol žiadne tvrdenia, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie. V súvislosti s povinnosťou exekučného súdu skúmať predpoklady na vykonanie exekúcie, najmä vykonateľnosť exekučného titulu, súd uvádza, že vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania.

13/ Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Aby bolo určité rozhodnutie formálne vykonateľné, platí, že musí byť doručené v súlade s právnymi predpismi, voči rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, márne uplynula lehota na podanie opravného prostriedku, účastník základného konania sa vzdal práva podať opravný prostriedok, resp. ho vzal späť, prípadne podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti. Povinný netvrdil, že by mu exekučný titul nebol doručený, v konaní o riadnosti doručenia ani nevyvstali pochybnosti, naopak jeho včasná a aktívna obrana v základnom konaní (využívanie opravných prostriedkov) svedčí o tom, že mu exekučný titul bol doručený. Navyše, oprávnený súdu predložil exekučný titul opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, v súlade s § 46 ods. 1 písm. a/ a § 48 ods. 4 písm. a/ Exekučného poriadku.

14/ Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý presne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 95/2010 zo dňa 22.06.2010). Z exekučného titulu je zrejmé, kto je subjektom oprávneným a kto povinným (kto má splniť povinnosť uloženú exekučným titulom), rovnako je jednoznačným spôsobom definovaná aj povinnosť (vypratáť nehnuteľnosti konkretizované v exekučnom titule spoločne so všetkými osobami, ktoré v tejto nehnuteľnosti bývajú alebo sa v nej zdržiavajú a odovzdať ich žalobcovi). Vypratanie ostatných osôb z objektu spolu s povinným upravuje § 181 ods. 4 Exekučného poriadku. Exekučný titul sa teda vzťahuje na osobu povinného (čiže osobu, voči ktorej exekučný titul smeruje) a na osoby, ktoré odvodzujú svoju prítomnosť vo vypratávanej nehnuteľnosti od povinného (§ 181 ods. 4 písm. b/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023), resp. osoby, ktoré užívajú nehnuteľnosť od súhlasu povinného, ako aj osoby, ktoré nevedia osvedčiť právny titul užívania vypratávanej nehnuteľnosti (§ 181 ods. 4 písm. b/ Exekučného poriadku v platnom znení, t.j. od 01.04.2023). Žalobca nemusí poznať identitu všetkých osôb okupujúcich jeho nehnuteľnosť (navyše, tento okruh osôb potenciálne podlieha zmenám tak v priebehu základného, ako aj exekučného konania). Osoby odlišné od povinného, nachádzajúce sa vo vypratávanej nehnuteľnosti majú zvláštnu pozíciu (zákon ich neoznačuje

za účastníkov konania ani priamo, ani nepriamo). Pri samotnom uskutočnení vypratania však osoby bez vlastného práva bývania majú povinnosť podrobiť sa vykázaniu z vypratávanej nehnuteľnosti. Tieto tretie osoby identifikuje súdny exekútor až pri samotnom vyprataní nehnuteľnosti. Z exekučného titulu vyplýva, že povinný nepopieral, že v byte býva spolu s rodičmi, pričom v konaní bolo preukázané že byť užíva bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Exekučný titul sa preto vzťahuje na povinného a jeho rodinných príslušníkov, ktorí s povinným vo vypratávanej nehnuteľnosti bývajú alebo sa v nej zdržiavajú. Z uvedených dôvodov považoval súd predložený exekučný titul za materiálne vykonateľný.

15/ Ak mal povinný za to, že podané dovolanie je skutočnosťou, ktorá by mala mať vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, v čase rozhodovania súdu o sťažnosti už bolo o dovolaní rozhodnuté. Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 2Cdo/138/2022 zo dňa 15.11.2023, dovolanie odmietol ako neprípustné, pričom sa zaoberal aj jednotlivými aspektmi povinným tvrdenej „nezákonnosti“ exekučného titulu. Povinný v základnom konaní (resp. dovolaní) namietal, že nebol z dôvodu vážneho duševného ochorenia pasívne legitimovaný, preto súd mal konanie podľa § 62 CSP zastaviť. Najvyšší súd poukázal, že povinný (žalovaný v základnom konaní) nerozlišuje medzi vecnou legitimitáciou, spôsobilosťou byť účastníkom konania a procesnou spôsobilosťou. Nedostatok vecnej legitimitácie môže mať iba vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým sa žaloba zamieta. V konaní nedošlo k strate procesnej subjektivity, t.j. spôsobilosti byť účastníkom konania, preto nebol dôvod na postup súdu v zmysle § 62 CSP. Ochorenie žalovaného predstavovalo skutočnosť, pre ktorú bola narušená spôsobilosť samostatne konať pred súdom v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, preto mu v danom konaní bol súdom ustanovený procesný opatrovník. Keďže s obranou povinného, ktorý považoval exekučný titul za protizákonný z dôvodu svojho ochorenia, sa vysporiadal súd v základnom konaní (v rámci dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku), je taká obrana v exekučnom konaní bezpredmetná. Exekučný súd je obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Pokiaľ by sa exekučný súd vyjadroval k správnosti či nesprávnosti exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc, pretože by tým preskúmaval vecnú správnosť exekučného titulu (čím by si prisvojil postavenie opravného orgánu). Uvedené vyplýva i z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon exekučným titulom uloženej povinnosti (v tomto prípade peňažného plnenia).

16/ Povinný okrem dovolania podal aj žalobu na obnovu konania, o ktorej koná Okresný súd Rimavská Sobota pod sp. zn. 4C/183/2016. Žaloba na obnovu konania sa rovnako ako dovolanie zaraďuje medzi mimoriadne opravné prostriedky a preto nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. V zmysle konštantnej judikatúry (nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004) nie je podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči exekučnému titulu dôvodom zastavenia exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Vplyv na vykonateľnosť rozhodnutia má až (právoplatné) rozhodnutie, ktorým súd povolí obnovu konania, prípadne odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Súčasne súd musí uviesť, že povolenie obnovy konania má význam pre prebiehajúce exekučné konanie len vtedy, ak sa týka exekučného titulu, ktorého vykonateľnosť sa jej povolením odloží. Povinný žalobou na obnovu konania nenapadol exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Revúca, sp. zn. 8C/40/2019 zo dňa 07.07.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/65/2020 zo dňa 29.09.2021), ale rozhodnutie vydané v inom konaní Okresného súdu Revúca (ktorý sa od 01.06.2023 stal súčasťou Okresného súdu Rimavská Sobota), a to sp. zn. 4C/183/2016, ktorým bolo rozhodované o určení (ne)platnosti dobrovoľnej dražby. Obdobne to platí aj o inom, povinným iniciovanom konaní vedenom Okresným súdom Revúca sp. zn. 7C/36/2022. Preto boli jeho námietky o prebiehajúcich iných konaniach pre rozhodnutie súdu v exekúcii vedenej na splnenie povinnosti vypratať nehnuteľnosť, bez väčšieho významu.

17/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť povinného voči uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 34Ek/350/2022 zo dňa 19.07.2022 ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§